

Земледелци, съю-
звайте се!
В сдружаването и
съюзването е наше-
то спасение и сила.

Абонамент
за година 25 лева.

Един брой 1 лв.

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционен комитет. Излиза всеки седмица.
Орган на сдружените земледелци в Плевенския окръг.

Скръбни известия 20 лева
Годешни 40 лева
Венчални обявления 40 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:

На синдикати и кооперации по 40 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 3 лева на квадратен сантиметър.

На съдебни пристави, и други учреждения на дума 1 лев, общините и училищни н-ва по 50 ст. на дума.

Селянино, помог-
ни си сам, за да ти
помогне и Бог.

Приемат се все-
какъв вид обяв-
ления на цени много
умерени.

1-ий АПРИЛ В ПЛЕВЕН.

МЛАДЕЖКОТО ТЪРЖЕСТВО. РЕЧТА НА СЪЮЗНИЯ ОРГАНИЗАТОР РАЙКО ДАСКАЛОВ. ПРИВЕТСТВИЯТА.

За 1 април беше определено да се свика окръжен събор на сдружената земеделска младеж от Плевенския окръг. Беше изпратен един позвъ до младежките групи в окръга и направено съобщение за целта в окръжния вестник. Поканено бе и постоянното присъствие при Българския Младежки Земеделски Съюз. Само едно съобщение бе достатъчно за да се стекат в Плевен масово сдружените младежи от Плевенския окръг, които още на 31 март започнаха да пристигат в града със знамената си.

На 1 април, в 8 часа сутринта, младежките групи със знамената си се събраха пред синдиката „Сноп“. Присъствуваха повече от 1500 сдружени младежи, от целия окръг и много гости на младежкия събор — стари сдружени земеделци. Към 9 1/2 часа пр. пладнест пристигна главния съюзен организатор Райко Даскалов, който бе посрещнат с бурни акации. В 10 часа секретаря на комитета, уреждащ тържеството, председателя на Плевенската Младежка Околийска Група Коста Дживанов с хубави думи откри събора и даде думата на съюзния другар Райко Даскалов. Посрещнат с бурни акации, др. Райко Даскалов започна своята реч, която трая около два часа, прекъсвана с възторжени одобрения и възгласи. Неговата реч, която предаваме много накратко, остави неизгладимо впечатление в младежките души.

Другарят Р. Даскалов започна своята реч, като прегледа нашата история, освободителната епоха и зараждането на Земеделското движение в България. Спря се върху борбите, които Българския народен Земеделски Съюз е водил от тайната епоха, в което се зароди до днешния момент. „Тая борба, страшна и силна, Б. Н. З. Съюз изнесе достойно. Той и днес се бори с външни и вътрешни врагове. Той се бори и с малодушни в своите редове, с предателите в него; тия, които искористват положението си и пренебрегват повелата на неговите принципи и идеи“, заяви той.

След това разгледа политиката на Земеделския Съюз и нейните благодатни резултати. Той нападоу с дъха на кошер с пчели, „Пчелите постъпват жестоко с болните пчели в кошера — те ги убиват и изнасят далеч от кошера, за да го запазят, да запазят неговия бджал живот, здрав и читав. Който гледа кошера отвън и който не познава живота в него ще нарече това лудо тичане, тоя безспирен труд — хаос. А вътре в кошера всичко е разумно и обмислено, всичко си има своето място и се създава ценното благо — меда“. Политиката на „закононост и ред“, която песен пее буржуазните котерии е политика на богатия да става по-богат, бедния — да обеднява и мизерствува и от неговия гръб да трупат своето щастие и благоденствие богатите. Те се обединяват днес, защото вжлците се събират в глутница, разбойниците — в банди. Срещу тяхния фронт земеделския народ ще се противопостави с твърдия си юмрук. На другия фронт са комунистите. Техния пример в Унгария и Русия ще отвори очите на трудящия се народ, който не ще тръгне подир едни безумци. Комунизма търпи поражение по целия свят — той загива и у нас. Днес те са само жалки революционери на дума и дезертираха от боевия фронт. „На 22 април земеделския трудящ се народ ще унищожи глутницата от старите политически вжлци и ще смаже главата на червената хидра.“

„Повече от всякога днес е необходимо дисциплина, стегнатост в редовете. Да замлъкнат всички разпри, раздори, лични егоистични чувства, защото Земеделския Съюз разчитва за последен път сметките си с всички свои врагове и той ще смачка главата на всекиго, който поиска да спре победоносния ход на колесницата на Земеделския Съюз. Плевенският окръг в тая борба да бъде начело, пръв от пжрвите, окръг на стопнените земеделски армии.“

След като поздравил сдружената младеж от Плевенския окръг, др. Даскалов завърши блестящата си реч с възгласа: „да кръстосаме всички нашата народна нива и да посеем семето, от което ще поникне щастieto и дългоденствието на българското племе!“ — Речта на др. Даскалов бе изпратена с бурни одобрения и „ура“.

Строени в редици по четири, с музика начело, със своите знамена, младежките групи се източиха в далга колона. Сдружените младежи от Плевенския окръг манифестираха из главната улица на Плевен с песни и викове „ура“. Манифестацията спре пред къщата на великия покойник Янко Забунов. Говориха др. Хр. Джамбазов, председател на Околийската група в Ловеч и Райко Даскалов. Почете се паметта на Забунова и се даде клетва, че неговия завет за неуморна и смела борба ще бъде изпълнен. Янко Забунов, Павел Баев, Коце Василев, Юрдан Дойчинов, Александър Димитров — тия великани в Земеделското движение ще бъдат факелите, които ще ни светят в нашия победоносен марш.

Манифестацията се отправи от дома на Янко Забунов към паметника в сред града, където се приеха поздравленията по случай тържеството.

От името на Постоянното присъствие на Бълг. Младежки Земеделски Съюз поднесе поздравления Секретаря на Съюза др. Димитр Илиев. „Плевен е Ерусалим за сдружените земеделци“, заяви др. Илиев. „Днес, навсякъде из родната земя, се дрънкат камбаните за младежкото освобождение, се носи песента за новото селянско добруване“. — Той завърши с пожеланието Плевенци да не останат надире в грамадната борба.

Редакторът на в. „Младежко Знаме“ — Радослав Нотев заяви: „готови са, на срещата кадрите на младежките земеделски организации — да посрещнат черноблоковите фашисти и червените мускетари“.

Др. Добри Тафрески — председател на управителния съвет на Младежкия Съюз — поздравя с топли думи от името на младежта от южна България и Старозагорския окръг. Плевенския и Старозагорския окръзи са огнищата на земеделското съвестване“, заяви др. Тафрески.

Хр. Ж. Косовски, председател на Плевенската околийска дружба поздравя от името на старите сдружени земеделци. „В тия размирни години не останахте назад и вие, обжрна се той към младежите — „и вие взехте участие в борбите на вашите бащи и братя“, — развейте светлото знаме на Земеделския Съюз“.

Кирил Попов, секретар на млад. околийска група — Попово, поздравя от името на Поповските сдружени младежи. „Днешната борба е борба на старото с новото, на реакцията е ренесанс. — „Ние ще даваме сметка пред историята — достойно да я дадем!“

Др. Стефан Цанов, съюзен организатор, посрещнат с възгласи и одобрение, произнесе блестяща реч. „Ще дойде ден, когато последните ще станат пжрви и пжрвите — последни; — две хиляди години чака човечеството в труд, нищета, нещастия своята свобода... Дълги години и нашата бедна България чака и днес се обждна старата евангелска истина... „Нова България, България на Земеделския народ, на селячеството съществува от 4 го-

БЕЛЕЖКИ.

„ЕХО“.

Ехото на блоковата мръсна преса, на нейните всекидневни шантажи и интриги в нашия край предявва всеки седмица безжббата газета „Северно Ехо“. Патроните ѝ по нищо не отстъпват на господарите си от шумения затвор — нито по разбирания, нито по морал, нито по заслуга към родината. Те олецитворяват блоковата същност и се мъчат да съберат жалките остатъци на една войска, която е зарегистрирала само кражби и злодеяния и под знамето на позорното си минало, жалкото си настояще и тъмното си бъдеще да примамят лековерните и безхарактерните и ги поведаат към... блатото, в което отидоха капитаните, където ще загинат и редниците.

„Северно Ехо“ се мъчи да интригува и за наши пжрви хора. Сдружените земеделци ще презрат тая газета и ще отминат с презрение мръсните ѝ интриги... ако пжк безжббата змия подигне пак глава — тогава ще обжрнем другия лист.

ПОКАНА.

Среща ме нашият другар Ив. Попов случайно и ме моли: „Съобща, моля ти се, във вестника, че след като прочетох

намеците във вестник „Комунист“ бр. 40 за „Караесенската станция“, считам за нужно да съобща на г. Табачкин, че на 2 април ще бжда в с. Караесен на голямо публично събрание и го каня да заповеда там и да каже това, което го нещо натиска. Ако на 2 април не може да дойде, то да заповеда, в което и село от Плевенска околия пожелае — аз съм му на разположение винаги...“

Аз изпълних дълга си — молбата на другаря Ив. Попов напечатана, макар да знаях, че това е излишно — никакви покани и молби не са в състояние да омилостивят г-н Василий Табачкин да напусне „революционната“ си дейност в клуба на партията си и да излезе по селата да разказва за тия смехории, които в „Комунист“ с удоволствие печатат. Той е за сега премного зает, защото до изборите е натоварен да изпълнява ролята на ония царедворци, които имаха грижата всекиминутно да извикват смех и доволство от Величеството; — ролята на „ла-ла“, на „шут“ той ще играе успешно и ние ще му бждем благодарни за добрата му грижа, да ни развеселява — смеха е необходим, — в такива „мрачни“ дни, в които живеем.

Георги Победоносец.

дини и в своите борби бяха необходими енергия, кураж, решителност, защото трудно е да победиш господар и да направиш от роба борец...“

„Нашия Великиден ще бъде техното унищожение, българския народ им се отплаща, макар и грубо, защото против него се бориха с всички средства“.

„Народа е с нас, той ще ни защитава, с тая сила никой не може да се бори, свободата е мила и щом мравката се бори за нея и той ще се бори...“ — ще се борим вжн, ще се борим в себе си, ще се чистим, но нема да позволим друг да управлява...“

„Комунистите — неможе народа да се уплаши от тях, защото Русия мре, България — живее...“ Гони ли те живота, гонили те действителността — ще паднеш...“

„Ние направихме малко, защото с едната ржка държахме казмата, а с другата — цепеницата; — нашите очи са в бъдещето...“

„Противника се явява днес, за да се свжрши веднаж за винаги с него. Днес ще се борят реакцията, народовластieto и демагогията — да смажем с десния крак — десницата, с левия — левницата и да творим след това...“

„Земеделския съюз не е против града, той е против тия, които имат богатата в ръцете си и той се обжща към работниците, бедните еснафи и маломотните, като ги кани да се откажат от манията болшевишка, от утопията болшевишка и да се наредят заедно с трудящия се селски народ и да извоюват своето бъдеще и щастие. Селяни, работници и трудящи се граждани, когато от Русия вонят на мизерия и глад, волете борбата за крайната победа на 22 април, за да може България да се пресъздаде, тая България, която даде толкова нещастия и ридания“.

С хубави пожелания и с надеждата, че младежта ще вземе живо участие в тия съдбоносни борби, за да може и тя да вземе пай от благодарностите, които ще отправят идните поколения. Ст. Цанов завърши с апела: — „да поздравим нашите другари по селата с повика за борба, борба велика и страшна срещу реакцията в България и ги призовем към борба за победа — да живее Земеделска България!“

Др. К. Дживанов благодари за дисциплината и стегнатостта, която прояви младежта във манифестацията. „Ние определихме своя пжт — той е борба, а борците — това ще бждем ние!“

В 2 часа сл. обед младежкия събор бе закрит. Тържествено се простиha всички другари с пожелания и вяра в борбата. След обед в окръжния клуб „Я. Забунов“, настоятелствата

на окол. групи, съвместно със членовете от постоянното присъствие, имаха конференция. След обед почти всички другари си разотидоха. Др. Райко Даскалов замина за Ловеч и Троян.

1 Април ще остане паметен за Плевен.

В този ден из улиците се манифестира бойката и сплотеността на земеделската младеж в Плевенския окръг. Манифестира се вярата в борбата и готовността със цената на живота да се извоюва крайната победа. Неизбежно е да се предаде на книгата тържеството, да се предадат възторжените и искрени думи, да се опише ентузиазма и вярата, светлите очи и силата на стиснатия юмрук. Плевен видя и разбра. Некаже, казваха, че демократическата младеж се събирала. Ние я не видяхме, не я видяхме никой. Страхливците скрива малочислеността и гузността си. Разбраха всички, разбраха и червените мускетари, те го признаха, че тия, които в най-усилената полска работа напуснаха домовете си, които минаха километри, за да дойдат в Плевен и кажат своята дума, са готови да изнесат на плещите си и най-тежката, най-коравата борба. Имаше нещо което говореше повече от всичко, имаше искреност, имаше пламенни очи, имаше топли думи, имаше вяра. И това го видяха и почувстваха всички.

Другари сдружени младежи! Дни ни делят само от 22 Април — деня, в който ще дадем последната и решителна битка. Това, за което се клехме — нашата готовност да умрем или да победим, нека даде своите резултати. Ние дадохме доказателства стократно, че растем и се калим в борбата — нека в последната битка бъдем първи в редовете и бъдем победители! На работа! Нашите усилия и нашия неуморен труд нека да дадат да разберат и най-неразбраните, да чуят и глухите, да видят и слепите, че в тая страна не могат да живеят черни души и подли демагози. Да се развее на широко светлото и чисто знаме на земеделския трудящ се народ и да онемее всички врагове!

С нас е силата, правото и последната тежка дума на историята!

Георги Ив. Вълков.

Престъпно ПОЛИТИЧЕСКИ безерамие. преглед.

На 16 м. м. младите войници от 4-а Плевенска дружина по ложна клетва.

По тоя случай полковник Атанасов им каза: „Причините за днешното нещастно положение на България са предателите от Добро поле“.

А архиерейския наместник поп Ташев, също пред строя, добави:

„Днес в България всичко е наопаки, хора се гонят, църкви се преследват, конституцията се нарушава и вий, който дадохте клетва да пазите Отецеството от вътрешни врагове, не трябва да им се подчинявате, а изпълнявайте заповедите на ония, които не гонят църквата и не нарушават конституцията“.

Дълг ни се налага да отговорим на ония, които така престъпно декларира безерамие то си.

Не на Добро-поле беха предателите, великомудрий г-н Атанасов, а предатели са ония, които живеят на гръба на народа и които най-престъпно, като вас, отиват против интересите на държавата и на народа.

Предатели са ония, които учат синовете на България да отиват против интересите на България.

А на Поп Ташева, „признатия“ чернокап риторик, ние, представителите на работния народ от плевенско, отговаряме:

Че не само тук той е отстъпил от това, което църквата и Христос му повеляват, че не само като свещеник се бърка в политическия живот на България, с което изменя на своя пост, че не само като не бжлгарин држва да светотатства с интересите на България с нейното минало и настояще, а и като човек, като „самец“, според мжлвата, той изменя и на пост и на себе си.

И нека си вземат бележка поменатите господа, защото никой не им гарантира, дали не ще дойдат бащите и братята на тия, които те на 16 т. м. клеха, за да поискат сметка от един офицер, който забравя кому служи и от един свещеник, който прекалено много ораторствува — и двамата храненици на държавата, деклариращи своето престъпно безерамие.

Служени земеделци, да развеем знамената.

Поанкаре до Стамболийски. Министър председателя на Франция, г. Поанкаре е отговорил с следната телеграма на г-н Стамболийски:

„Много съм чувствителен към благодарностите, които Ваше Превъзходителство благоволихте да ми отправите за оказаната благосклонност от френското правителство по въпроса за репарациите. Аз виждам в тях доказателството за искренното желание на българското правителство да сжтрудничи в един приятелски дух с Междусъюзническата комисия в София, което ще позволи да се осигури уреждането на този въпрос.“

Поанкаре“.

Ромжиския в. »Универсула« твърди, по сведения от частен източник, че Русия е пред преврат. Положението на болшевиките е много разклатено.

Виновниците СЪЮЗЕН ЖИВОТ. за погрома.

(Извлечение от речта на м-р председателя Ал. Стамболийски, произнесена в XIX об. Народно Собрание на 28.X.1922 год.).
(Продължение от брой 118).

... „Има некой виновен в тази страна. Има нещо гнило — кажете го. Ако са паднали на бойните полета, дайте да определим една комисия гробари от тех, да изкопаят гробовете им, за да ги накажем; ако са виновни вдовиците и сираците, дайте пак една комисия от тех, за да идат и съблечат последните им дрехи. да идат да изпият и последната им сжлза. Не са виновни, нито падналите на бойните полета, нито пострадалите в тила жени, вдовици, майки и сирачета. Има некой виноват...“

... „Един държавник, който след като на своя отговорност, сжс свое право е определил кржавия път, е изгубил сражението, той трябва, ако е морален човек, ако е добросъвестен човек...“

ако е политик, да понесе последствията

Излиза стария дедо Гешов, в когото мислех, че има що годе

сжвест, да ви казва, тук в конгреса на народняци и цанковисти: »Ха, ама опозицията ме накарва да продължа войната и тя докара катастрофата“ и пр. и пр., а по напред, когато немаше катастрофа, бжрваше да каже, че той е автора на всичко. Това не е държавник. Това може да го наречеш заяк, можеш да го наречеш каквото щеш, но не и държавник. Не можеш да си бжршеш кирливата риза с опозицията; тя не е отговорна; тя критикува, наблюдава, казва си лафа, отива си — отговорност, не носи. Може да носи морална отговорност, може за една малка агитация да изопачава, че и тя е била за това мнение и пр. но да изправиш опозиционер пред сжда да го сждиш, това е нито човешко, нито морално, нито политическо, нито конституционно, нито държавническо. Нали сте конституционен блок? В името на конституцията ние искаме да ви сждим. Защо бегате от тази конституция? ...

... „И в най-големия жар, в най-големите кръвопролития, когато народа мреше 36, 37-годишния широк социалист Чеш меджнев намери време и спокойствие да се ожени. Намери време да се ожени — като полицай си намери жена.“

Не искам никого да осждам — излагам само фактите. Аз говоря тук за неговия кураж, не говоря за неговото перо. Той и сега може да пише анонимно, може да пише и плеще каквото си ще. Важното е за куража на този нов водител на бждащите буржоазни партии.

... „Когато мене в 1915 г. ме арестуваха, арестуваха и дедо Янко Сакжзов и го разкарваха по участците заради онова, което са вършели момчетият, и след като те се изпокриха по дупките, след като му беха запечатали вжщата кабинета, разкарваха го по участците и той ми наваше покрий мен цел изтръпнал — стар човека! Аз подхвърлях шегги, той се правеше на иорям-башия, че ме не познава.“

... „Аз прочетох за какво ме осждаат. — ... в присъствието на Милан Марков и Митаков ме разпитаха — Митаков само си спомням — „ето, казва, на, вижте, колко са умни широките социалисти; отрекоха се от престъплението и сега ние ще ги изоставим“...“

(Следва).

За в бждаще първите околийски събрания ще станат в Пордим и Долни Дабник, след което околийските събрания по нататък ще определят къде ще стават последующите събрания.

Другарите от Пордим и Д. Дабник нека се приготвят за гости.

*

Околийското н во се надева, че за в бждаще делегатите, които ще посещават околийските събрания в селата, ще останат по-доволни, отколкото, ако са в гр Плевен, защото с какъвто ум отидат там, с такъв и ще се върнат. В селата няма да има кой да им влияе и така за в бждаще ще се избегнат много грешки.

От настоятелството.

ХРОНИКА

От 24 март н. г. редактор на в. „Земеделска Защита“ е Георги Ив. Вълков.

Държавният сжд. На път през Плевен, помощник държавния обвинител Д-р Калчо Консулов ни заяви, че държавното обвинителство ще връчи списъка на обвиняемите лица по делото срещу кабинетите Гешев — Данев и Малинов — Костурков преди Великден.

За Плев. Окр. Управител. Г-н Цано Ралчев, който се беше кандидатира за народен представител и беше подал оставката си като окръжен управител се е отказал от кандидатството си и е заел отново длжността Плев. Окр. Управител.

Из Университета. Назначен е за асистент по земеделска ботаника в агрономическия факултет на университета г. Т. Георгиев.

Из административния сжд. Върховния административен сжд

4 а пех. Плевенска на Негово Величество Дружина.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1791.

Щаба на 4 а пех. Плевенска на Н. В. Дружина известява на интересующите се, че на 10 Април 1923 год. от 8 до 11 часа пред пладне ще се произведе търг по доброволно съгласие а канцелариите на Плевенското и Врачанското финансови управления за доставката на:

50 000 килограма брашно на приблизителна стойност	325,000 лв.
1 500 „ говьждо месо „	22 000 лв.
2 500 „ агнешко месо „	40 000 лв.
3 000 „ боб (фасул) „	18 000 лв.

Доставката ще става за търговците от гр. Плевен франко казармата на дружината. За търговците от другите градове франко коя да е гара.

Залог за право участие в търга е 8% от приблизителната стойност в банково удостоверение.

Конкурентите да се съобразяват със закона за бюджета, отчетността и предприятията от м. г.

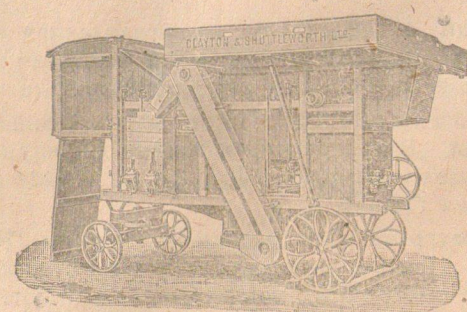
Помните условия могат да се видят всеки присъствен ден във Врачанското финансово управление и Щаба на 4 а Плевенска дружина (Домакинско отделение).

29 Март 1923 год. гр. Плевен.

От щаба на 4-а пех. Дружина.

КЛОНХТ НА ФАБРИКАТА ЗА ЗЕМЛЕДЕЛСКИ МАШИНИ ХОФХЕР-ШРАНЦ-КЛАЙТОН-ШУТЛЕВОРТ

Алц. Д-во гр. ПЛЕВЕН (сжр-пазар)

Сжобшава на интересующите се г. г. земеделци, че почнаха още от сега продажбата за сезона 1923 год. всички големи и видове парни и бензинови вжршачки гарнитури: най-нов модел, шинести с вжтрешен апарат за мека и дребна слама от най-големи размери до най-малките — 710 м. м. барабан; сжция вид и размери без апарат; жблн вжршачки. Готови мелнични постаменти. Голем склад на разни земеделски орждия и всекакъв вид резервни части.

ЦЕНИ И УСЛОВИЯ ИЗНОСНИ.